

Da ikke Flere begjærede Ordet, ſluttedes Forhandlingen om Udvalgs Medſættelſe.

Forſlag af Rimeſtaad, om Lovforſlagets Henviſning til et Udvalg paa 11 Medlemmer

forkaſtedes med 52 St. mod 18 St.

Forſlag af Hørup om Lovforſlagets Henviſning til Finantsudvalget vedtoges derefter uden Afſtemning.

Formanden (Berg): Dagsordenen er hermed udtømt.

Næſte Møde vil blive afholdt imorgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Eneſte Behandling af:

Indſtilling fra Udvalget for Forretningsordenen angaaende et til ſamme henviſt Andragende om at maatte drage Folkethingsmanden for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holſtein) til Anſvar for Dtringer i Thinget.

Mødet hævet Kl. 4. 15'.

Fem og Tyvende Møde.

Onsdagen den 14de November 1883 Kl. 1.

Sekretæren, Dønnergaard, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter underſkrevet.

Formanden (Berg): Ved Folkethingsmanden for Hjørring Amts 1ſte Valgkreds (Nyholm) er indgivet et Andragende fra Skolebeſtyrerinde Agnes Brøndum fra Skagen om en aarlig Underſtøttelſe til den af hende beſtyrede Skole. Dette Andragende vil blive afgivet til Finantsudvalget.

Den eneſte Sag paa Dagsordenen var:

Eneſte Behandling af Indſtilling fra Udvalget for Forretningsordenen angaaende et til ſamme henviſt Andragende om at maatte drage Folkethingsmanden for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holſtein) til Anſvar for Dtringer i Thinget.

(Betaenkningen findes i Tillæg B. Sp. 1—4.)

Sagen fattes under Forhandling.

Ordføreren (Hørup): Grundlovens § 57 opfatter jeg ikke nærmest ſom en Beſtyttelſe af det enkelte Rigsdagsmedlem, men ſom et Udtryk for den ſæregne Myndighed, den eiendommelige Jurisdiktion, der er tillagt Thinget med Henſyn til dets Medlemmers Udtalelſer. At denne Jurisdiktion, hvorved Rigsdagsmænds Udtalelſer paa Rigsdagen ere undtagne fra den almindelige Jurisdiktion, fra de almindelige Domſtoler, er vendt imod Domſtolene, er en simpel og ſelvſølgelig Sag. Men ſpørger man mig, om Grunden ligger i en jærlig Mistillid til Domſtolene, ſiger jeg, at Grunden hviler paa det ſamme almindelige Henſyn, hvorpaa ogſaa den Beſtemmelſe hviler, at politiſke Lovovertrædelſer ſkulle paakjendes af Nævninger, og den Beſtemmelſe, der har anordnet en ſæregen Ret for Minſtrenes Forbrydelſer. Men derſom man vilde ſpørge mig, om Afgjørelſen af det enkelte Tilfælde burde være afhængig af den ſtørre eller mindre Tillid, man i det givne Tilfælde og paa det givne Tidspunkt nærer til Domſtolene, ſiger jeg: Nei, det tror jeg ikke bør spille nogen Rolle. Det nævnte almindelige Henſyn har nemlig ført til en almindelig Regel, den Regel, at Thinget har ganſke i Almindelighed Jurisdiktion over ſine egne Medlemmer, og deraf bliver Folgen, at den Myndighed, ſom Thinget ſaaledes har, ikke let bør fraviges. Det ſamme Henſyn, der gjør, at den ene Stat ikke udeleverer ſine egne Underſaater til den anden Stats Paakjendelſe, det ſamme Henſyn vil føre til, at dette Thing ikke ſkyder ſin egen Myndighed bort for at underkaſte ſig en anden Myndigheds Stjøn over Spørgsmaal, ſom Thinget ſelv er kaldet til at afgjøre, og ligeſom det i Statsforholdet ingen Rolle spiller, om den ene Stat har mere eller mindre Tillid til den anden, ſaaledes bør det heller ikke spille nogen Rolle for det enkelte Tilfældes Afgjørelſe, om man i det givne Tilfælde har mere eller mindre Tillid til Domſtolene. Det eneſte Tilfælde, hvor det efter min Mening vil være begrundet af dette Thing at henviſe en ſaadan Sag til Domſtolenes Afgjørelſe, vilde være i et ſaadant Tilfælde, hvor den paagjældende Rigsdagsmand ikke havde talt ſom Rigsdagsmand, men havde benyttet ſin Rigsdagsmandsſtilling ſom Skærm til at forfølge et privat og perſonligt Formaal, til at tilfredsſtille et privat og perſonligt Klag, hvis et ſaadant Tilfælde ſkulde foreligge, vilde